

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 58Cb/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125221580
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matejovová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:6125221580.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Janou Matejovovou v právnej veci žalobcu: A. B., C. D. E. F. C. F., so sídlom G. - A. H. C. A., I. X-X, XXXXX, J.: XX XXX XXX, proti žalovanému: K. L., E., so sídlom M. XX, XXX XX, L. A., J.: XX XXX XXX, zastúpený: PARA advokáti, s.r.o., so sídlom Gagarinova 10A, 82105, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 258 969, v konaní o zaplatenie 146 201,98 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 146 201,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 146 201,98 eura od 01.08.2024 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur na tom skutkovom základe, že žalobca - ako poskytovateľ, poskytol žalovanému ako prijímateľovi nenávratný finančný príspevok, na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. L. zo dňa 28. apríla 2010 (ďalej aj ako „Zmluva o NFP“), v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 28. apríla 2010, Dodatkom č. 2 zo dňa 03. marca 2011, Dodatkom č. 3 zo dňa 01. júna 2011 a dodatkom č. 4 zo dňa 23. augusta 2020, ktorá bola so žalovaným uzavretá, na realizáciu projektu s názvom: D. D. L. C. K. L., E.. Celkovo bola žalovanému poukázaná suma 483 599,18 eura. Vo veci bol vydaný rozsudok Špecializovaného trestného súdu 2T/11/2020 zo dňa 24. novembra 2023, ktorým bol predseda predstavenstva žalovaného, pán J. A. N., uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie a pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu, čím spôsobil žalobcovi škodu v sume 483 599,18 eura. Žalovaný na základe dohody o splátkach zo dňa 03. mája 2018 uhradil časť škody a to vo výške 337 397,20 eura a poukázal na § 407 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“) podľa, ktorého ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Žalovaný porušil Zmluvu o NFP, konkrétne čl. 14 ods. 1 písm. c) a j) VZP, čím zároveň porušil ustanovenia § 31 ods. 1 písm. a), j) a n) zákona č. 523/2024 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Vzhľadom na porušenie Zmluvy o NFP, vznikla žalovanému v súlade s čl. 10 ods. 1 písm. c) a čl. 10 ods. 6 VZP, povinnosť vrátiť žalobcovi nenávratný finančný príspevok (ďalej len „NFP“) alebo je ho časť v lehote 50 dní (pracovných) odo dňa doručenia žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, t.j. do 31. júla 2024. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. XXXXXXXXXXXX/XXX na sumu 146 201,98 eura bola žalovanému doručená dňa 22. mája 2024. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil v určenej lehote, dostal sa do omeškania s plnením svojej povinnosti, preto si žalobca voči žalovanému, v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, v spojení s § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. uplatnil úrok z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 146 201,98 eura od 01. augusta 2024 do zaplatenia. Okrem toho si

žalobca uplatňuje voči žalovanému paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eura v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z.

1.1. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. L. (č. l. 11 - 14), prílohy k zmluve – všeobecné zmluvné podmienky (č. l. 15 - 41), predmet podpory NFP (č. l. 42), dodatok č. 01 k zmluve č. L. (č. l. 44), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 45 - 46), dodatok č. 02 k zmluve (č. l. 47), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 48 - 49), špecifikácia položky (č. l. 49rub - 50), dodatok č. 03 k zmluve (č. l. 51 - 52), predmet podpory NFP (č. l. 52rub - 53), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 53rub - 54), špecifikácia položky (č. l. 55 - 56), dodatok č. 04 k zmluve (č. l. 57), predmet podpory NFP (č. l. 58), výpis z účtu (č. l. 59 - 62), rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/11/2020 zo dňa 24.11.2023 (č. l. 63 - 85), dohoda o splátkach (č. l. 86), príloha č. 1 k dohode o splátkach (č. l. 87), oznámenie vzniku nezrovnalosti (č. l. 88 - 89), správa o zistenej nezrovnalosti (č. l. 89rub - 92), žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov (č. l. 93 - 94).

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci v upomínacom konaní platobný rozkaz pod sp. zn. 35Up/121/2025 zo dňa 18. februára 2025, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor v zákonom stanovenej lehote. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušil. Žalovaný v odpore namietal, že nateraz považuje nárok uplatnený žalobcom za predčasný a zároveň nedôvodný. Je nesporné, že v konaní pred Špecializovaným trestným súdom v Pezinku, sp. zn. 2T/11/2020 bol dňa 24.11.2023 vyhlásený rozsudok, ktorým uznal predsedu predstavenstva žalovaného, J. A. N. za vinného zo spáchania trestného činu z trestného činu Poškodzovanie finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a trestného činu Subvenčný podvod podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Predmetný trestný rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, keďže bol napadnutý odvolaním tak zo strany prokurátora Generálnej prokuratúry SR ako aj zo strany jednotlivých obžalovaných, okrem iného zo strany predsedu predstavenstva žalovaného, J. A. N.. O podanom odvolaní rozhoduje aktuálne Najvyšší súd SR. V podanom odvolaní predseda predstavenstva žalovaného, J. A. N. napáda okrem iného aj zistenú výšku spôsobenej škody, o čom upovedomil žalovaný žalobcu aj vyjadrením zo dňa 11.06.2024, ktorým reagoval na písomnosť žalovaného zo dňa 21.05.2024, ktorá tvorí prílohu návrhu na vydanie platobného rozkazu. V rámci vyjadrenia zo dňa 11.06.2024 žalovaný vyjadril pochybnosti o správnosti trestného rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/11/2020, ktorý slúžil ako základ výzvy žalobcu a vyslovil, že výška spôsobenej škody sa ešte po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako odvolacieho súdu môže meniť. Žalovaný chcel, aby sa uskutočnilo osobné stretnutie medzi žalovaným a žalobcom a dohodol sa ďalší postup vo veci. K stretnutiu nedošlo.

3.1. Žalovaný rozporoval tvrdenie žalobcu, že po doručení rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 2T/11/2020 zistil žalobca nezrovnalosti vo výške spôsobenej škody, na podklade čoho mal žalovanému zaslať žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov vo výške žalovanej sumy.

3.2. Už v trestnom konaní pôvodne vedenom na PPZ, NAKA, odbor Západ si žalobca ako poškodený prostredníctvom splnomocneného zástupcu uplatnil nárok na náhradu škody. Prvý výsluch zástupcu poškodeného sa uskutočnil dňa 06.12.2017. Z podanej obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR zo dňa 01.04.2020, sp. zn. VII/1 Gv 226/17/1000-44 vyplýva, že žalobca si v rámci prípravného konania uplatnil škodu vo výške 483 559,18 eura pričom žalovaný uzatvoril dňa 03.05.2018 s Úradom vládneho auditu Dohodu o splátkach na sumu 337 397,20 eura. Obžaloba bola žalobcovi ako poškodenému riadne doručená, pričom z priebehu prípravného konania, ale najmä zo skutkovej vety obžaloby mal informáciu, že predpoklad prokurátora smeruje k spôsobeniu škody žalobcovi vo výške 483 559,18 eura. Na hlavnom pojednávaní konanom pred Špecializovaným trestným súdom dňa 23.05.2023 sa uskutočnil výsluch O. L. G. ako zástupcu poškodeného – žalobcu, ktorý prezentoval, že zo strany žalovaného došlo k náhrade uplatnenej škody v plnom rozsahu na podklade Dohody o splátkach zo dňa 03.05.2018, t. j. vo výške 337 397,20 eura. Na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2023 vzal zástupca žalobcu návrh na náhradu škody v celom rozsahu späť, čo konštatoval aj Špecializovaný trestný súd v rozsudku, sp. zn. 2T/11/2020 na str. 45. rozsudku. Žalobca mal za to, že konaním žalovaného mu bola spôsobená škoda vo výške 337 397,20 eura v zmysle Dohody o splátkach, pričom žalovaný istinu, ktorá predstavuje sumu nad rámec škody v zmysle Dohody o splátkach, si žalobca v trestnom konaní neuplatnil a tejto sa výslovne

vzdal späťvzátím nároku na náhradu škody. Žalobca sa rozhodol uplatniť si žalovanú istinu po doručení rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. 2T/11/2020, v ktorom absentuje výrok o náhrade škody dôsledkom výslovného vzdania sa nároku na náhradu škody zo strany zástupcu žalobcu O. L. G.. Pokiaľ sa žalobca v trestnom konaní výslovne vzdal nároku na náhradu škody vo výške žalovanej istiny a uplatnený nárok vzal späť, nie je dôvod na to, aby si ho aktuálne uplatňoval v civilnom konaní.

3.3. V súvislosti s uvedeným vzniesol námietku premlčania. Z obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR vyplýva, že žalovanému už nebola vyplatená 7. žiadosť o priebežnú platbu podaná dňa 10.03.2013. Táto čiastka nebola vyplatená z dôvodu porušenia Zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu.

3.4. S poukazom na § 393 ods. 1 OBZ uviedol, že k porušeniu povinnosti malo podľa predpokladu orgánov činných v trestnom konaní, resp. Špecializovaného trestného súdu v Pezinku dôjsť už v roku 2010, pričom v priebehu roka 2013 mal už mať Žalovaný subjektívnu vedomosť o porušovaní povinnosti zo Zmluvy. Z uvedeného dôvodu už 7. žiadosti o platbu nevyhovel a finančné prostriedky nevyplatil. K vedomosti žalobcu o porušení povinnosti zo Zmluvy teda nedošlo až po oboznámení sa s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu dňa 27.02.2024. K premlčaniu žalovaného nároku preto došlo najneskôr dňa 10.03.2017 (v čase podania 7. žiadosti o predbežnú platbu, ktorá nebola Žalovanému vyplatená), tj. pred uplatnením si nároku v trestnom konaní, resp. návrhom na vydanie platobného rozkazu. Žalobca mal možnosť si nárok uplatniť v civilnom konaní, ešte pred začatím trestného konania, resp. uplatnením si nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Vedenie trestného konania nezakladá prekážku v začatí civilného konania o zaplatenie istiny.

3.5. Žalovaný predložil spolu s odporom obžalobu Úradu špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 226/17/1000 – 44 (č. l. 110), vyjadrenie zo dňa 11.06.2024 (č. l. 111), mailová komunikácia (č. l. 112), príloha k podanému odporu (č. l. 113 - 114).

4. Žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci.

4.1. Žalobca vo vyjadrení k odporu k výške sumy uplatnenej žalobcom na pojednávaní v rámci trestného konania vedeného pod sp. zn. 2T/11/2020 pred Špecializovaným trestným súdom uviedol, že v čase, kedy prebiehalo trestné konanie žalobca evidoval voči žalovanému škodu vo výške, ktorú si uplatnil v trestnom konaní, teda v sume 337 397,20 eura. Čiastka 337 397,20 eura predstavovala sumu nezúčtovaných zálohových platieb, teda ide o finančné prostriedky, ktorých použitie žalovaný nedeklaroval/nezúčtoval. V rámci procesu poskytovania nenávratného finančného príspevku je prijímateľ (žalovaný) povinný po tom, ako sa mu na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva o NFP“) poskytnú finančné prostriedky, tieto v zmluve uvedenej lehote zúčtovať, teda deklarovať použitie týchto prostriedkov. Žalobca si túto povinnosť nesplnil, čiže nezúčtoval/nedeklaroval použitie finančných prostriedkov, a preto sa tieto finančné prostriedky stali neoprávnenými a žalovaný bol povinný ich vrátiť žalobcovi. Touto informáciou žalobca disponoval v čase začatia trestného stíhania a evidoval predmetnú sumu (337.397,20 eura) v účtovníctve ako neoprávnené výdavky žalovaného, a preto si v rámci trestného konania uplatnil predmetnú sumu ako škodu, nakoľko zvyšná časť poskytnutých finančných prostriedkov bola v čase začatia trestného stíhania považovaná za riadne deklarovanú/zúčtovanú. Rozdiel medzi celkovou sumou poskytnutou žalovanému na základe zmluvy o NFP t.j. sumou 483 599,18 eura a sumou 337 397,20 eura (suma nezúčtovanej zálohovej platby, ktorú žalobca evidoval ako nezrovnalosť voči žalovanému) predstavuje čiastku 146 201,98 eura. Táto suma pozostáva z čiastky 1) 40 532,80 eura, ktorú žalovaný riadne zúčtoval, teda deklaroval použitie poskytnutých finančných prostriedkov a ich použitie žalovaný uznal; čiastok 2) 38 544,47 eura a 3) 67 124,71 eura, ktoré predstavujú platby, uhradené žalovanému žalobcom formou refundácie (teda žalovaný najskôr použil svoje finančné prostriedky, ktorých použitie mu po kontrole žalobca preplatil). Žalobca si v trestnom konaní uplatnil len sumu, ktorú v tom čase evidoval ako spornú, teda vyplatenú v rozpore so zmluvou o NFP.

4.2. K námietke premlčania uviedol, že v čase začatia trestného stíhania, resp. až do skončenia trestného konania, ktoré skončilo vydaním odsudzujúceho rozsudku, žalobca nemal preukázanú vedomosť o tom, že žalovaný sa svojím konaním dopustil trestného činu, a teda že svojím konaním porušoval ustanovenia zmluvy o NFP. Žalobca ďalej zdôrazňuje že žalovaný sa dopustil trestného činu subvenčného podvodu,

podstata ktorého spočíva v tom, že uviedol žalobcu svojim konaním do omylu za účelom získania finančných prostriedkov. Teda žalobca nemal vedomosť o konaní žalovaného v rozpore so zmluvou o NFP, túto získal až po tom, čo mu bol doručený odsudzujúci trestný rozsudok. Z uvedeného vyplýva, že až rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu mal žalobca za preukázané, že finančné prostriedky, ktoré žalobca dovtedy považoval za vyplatené žalovanému v súlade so zmluvou o NFP a zákonom, boli vlastne žalovanému vyplatené neoprávnené, resp. žalovaných ich nadobudol konaním v rozpore so zákonom a zmluvou o NFP. Na základe týchto skutočností, resp. tohto konania žalovaného, zaevidoval žalobca nezrovnalosť, na základe čoho zaslal žalovanému Oznámenie o vzniku nezrovnalosti a žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 21. mája 2024 na sumu 146 201,98 eura. Podľa článku 2 ods. 7 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 „nezrovnalosť“: akékoľvek porušenie ustanovení práva Spoločenstva, ktoré vyplýva z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu Európskej únie zaťažením všeobecného rozpočtu neoprávnenou výdavkovou položkou. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začala žalobcovi plynúť až potom, ako sa do sféry jeho dispozície dostal odsudzujúci trestný rozsudok, v ktorom bol štatutárny orgán žalovaného uznaný za vinného zo spáchania trestného činu.

5. Žalovaný v žalobnej duplike uviedol, že žalovaný sporuje v trestnom konaní stanovenú výšku spôsobenej škody, ktorá je aktuálne predmetom odvolacieho konania pred Najvyšším súdom SR. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že mal pôvodne za to, že mu bola ako poškodenému spôsobená škoda vo výške 337 397,20 eura, ktorá bola riadne uhradená, pričom až následne sa z trestného konania dozvedel, že mu mala byť spôsobená vyššia škoda, ktorej rozdiel si uplatňuje žalobou. Ako však bolo uvedené v odpore, žalobca si už v rámci prípravného konania uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 483 559,18 eura, čiže za spôsobenú škodu počítal aj žalovanú istinu. Vyjadrenia žalobcu si preto odporujú s jeho tvrdeniami v trestnom konaní, keďže žalobca si pôvodne uplatnil náhradu škody vo výške 483 559,18 eura, až následne výšku škody modifikoval a túto ponížil na sumu 337 397,20 eura. Ak by totiž žalobca nemal vedomosť o spôsobenej škode vo výške žalovanej istiny, tak nie je zrejmé, prečo si aj túto časť nároku uplatnil v rámci prípravného konania, pričom následne sa takto uplatnenej časti na termíne hlavného pojednávania dňa 23.05.2023 vzdal a uviedol, že mu bola ako poškodenému nahradená škoda v plnom rozsahu vo výške 337 397,20 eura. V uvedenej súvislosti preto žalovaný poukázal na vznesenú námietku premlčania podľa § 393 ods. 1, resp. § 398 Obchodného zákonníka, pretože nárok žalobcu sa javí ako premlčaný. Pokiaľ sa týka žalobného nároku, tento žalovaný v trestnom konaní sporuje, keďže sám žalobca uvádza, že ide o peňažné prostriedky, ktoré žalovaný riadne zúčtoval, teda deklaroval použitie peňažných prostriedkov a ich použitie žalobca uznal, resp. ide o refundačné platby. V trestnom konaní je preto naďalej sporné, či žalobná istina predstavuje škodu spôsobenú žalobcovi alebo nie. Sám žalobca predsa žalovanú istinu nepovažoval za spôsobenú škodu, a to ani v čase prebiehajúceho hlavného pojednávania, kedy zástupca žalobcu ako poškodeného počas výsluchu uviedol, že mu bola konaním žalovaného a ostatných spoluobžalovaných spôsobená škoda vo výške 337 397,20 eura, ktorá však bola riadne uhradená. Žalovaný má za to, že pre dôvodnosť žalovanej istiny bude nutné vyčkat' na právoplatné ukončenie trestného konania, aktuálne vedeného na Najvyššom súde SR ako súde odvolacom. V ostatnom sa žalovaný v plnom rozsahu pridrižiava argumentácie v podanom odpore.

6. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 04.06.2025 v prítomnosti žalobcu a PZ žalovaného.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho návrhu a právneho názoru, že premlčacia doba začala plynúť žalobcovi až po doručení rozsudku ŠTS PK. Napriek skutočnosti, že si v rámci prípravného konania uplatnil celý finančný nárok a tento neskôr zobral späť, z rozsudku ŠTS sa dozvedel o skutkových okolnostiach a celkovej výške škody, ktorá mu vznikla, a preto premlčacia doba začala plynúť až po doručení rozsudku do jeho dispozície.

8. PZ žalovaného na pojednávaní odkázal na svoje písomné vyjadrenia a poukázal na § 405 OBZ, teda skutočnosť, že žalovaná istina nebola uplatnená resp. bola vzatá späť a žalobca nepokračoval riadne v konaní, teda o žalobnom nároku nebolo rozhodnuté meritórne, ale ako keby v časti žalobného návrhu bolo konanie zastavené. O žalobnej istine mal žalobca vedomosť počas celého priebehu trestného konania, je preto nepravdivé tvrdenie, že sa o žalobnej istine dozvedel až po doručení rozsudku ŠTS PK. Žalobcovi ako poškodenému v trestnom konaní bola doručovaná obžaloba, v ktorej je výslovne uvedené v skutkovej vete, že predpokladaná výška škody spôsobená žalobcovi je 458 000 eur. Aj napriek vedomosti o predpoklade prokuratúry zástupca žalobcu na HP uviedol, že si neuplatňuje ďalší nárok na náhradu škody, škoda mu bola v plnom rozsahu vyplatená a teda nárok na náhradu škody berie

v celom rozsahu späť. Záverom poukázal na § 398 OBZ pričom maximálna objektívna lehota uplynula niekedy v roku 2021, keďže všetky platby podľa dôkazov predložených zo strany žalobcu k návrhu na vydanie platobného rozkazu boli uskutočnené v rokoch 2010-2011.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami odkazom na listiny: zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. L. (č. l. 11 - 14), prílohy k zmluve – všeobecné zmluvné podmienky (č. l. 15 - 41), predmet podpory NFP (č. l. 42), dodatok č. 01 k zmluve č. L. (č. l. 44), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 45 - 46), dodatok č. 02 k zmluve (č. l. 47), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 48 - 49), špecifikácia položky (č. l. 49rub - 50), dodatok č. 03 k zmluve (č. l. 51 - 52), predmet podpory NFP (č. l. 52rub - 53), rozpočet projektu a komentár k rozpočtu projektu (č. l. 53rub - 54), špecifikácia položky (č. l. 55 - 56), dodatok č. 04 k zmluve (č. l. 57), predmet podpory NFP (č. l. 58), výpis z účtu (č. l. 59 - 62), rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/11/2020 zo dňa 24.11.2023 (č. l. 63 - 85), dohoda o splátkach (č. l. 86), príloha č. 1 k dohode o splátkach (č. l. 87), oznámenie vzniku nezrovnalosti (č. l. 88 - 89), správa o zistenej nezrovnalosti (č. l. 89rub - 92), žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov (č. l. 93 - 94), obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 226/17/1000 – 44 (č. l. 110), vyjadrenie zo dňa 11.06.2024 (č. l. 111), mailová komunikácia (č. l. 112), príloha k podanému odporu (č. l. 113 - 114).

10. Podľa § 269 ods. 2 OBZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

11. Podľa § 393 ods. 1 OBZ pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava.

12. Podľa § 397 OBZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

13. Podľa § 398 OBZ pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

14. Podľa § 402 OBZ premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

15. Podľa § 405 ods. 1 OBZ ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

16.1. Žalobca - ako poskytovateľ, poskytol žalovanému ako prijímateľovi nenávratný finančný príspevok, na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. L. zo dňa 28. apríla 2010 (ďalej aj ako „Zmluva o NFP“), v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 28. apríla 2010, Dodatkom č. 2 zo dňa 03. marca 2011, Dodatkom č. 3 zo dňa 01. júna 2011 a dodatkom č. 4 zo dňa 23. augusta 2020, ktorá bola so žalovaným uzavretá, na realizáciu projektu s názvom: D. D. L. C. K. L., E.. Celkovo bola žalovanému poukázaná suma 483 599,18 eura. Vo veci bol vydaný rozsudok Špecializovaného trestného súdu 2T/11/2020 zo dňa 24. novembra 2023, ktorým bol predseda predstavenstva žalovaného, pán J. A. N., uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie a pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu, čím spôsobil žalobcovi škodu v sume 483 599,18 eura. Rozsudok ŠTS PK nie je právoplatný. Žalovaný na základe dohody o splátkach zo dňa 03.05.2018 uhradil časť škody a to vo výške 337 397,20 eura. Žalobca požiadal žalovaného o vrátenie finančných prostriedkov žiadosťou č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorou požadoval vrátenie sumy 146 201,98 eura a ktorá bola žalovanému doručená dňa 22.05.2024. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.06.2024 adresovanému žalobcovi vyjadril pochybnosti o výške zistenej škody a navrhol osobné stretnutie za účelom riešenia sporu. K stretnutiu žalobcu a žalovaného nedošlo.

16.2. Z listinného dôkazu - obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 226/17/1000 – 44 súd zistil, že žalobca ako poškodený zastúpený O. L. G. v rámci výsluchu uviedol, že KTL ZM bol poskytnutý

príspevok postupne vo výške 483 559,18 eura, ktorý poškodený žiadal nahradiť. Dňa 30.11.2022 oznámil žalobca ŠTS PK, že k tomuto dňu neeviduje voči žalovanému žiadnu neuhradenú pohľadávku. Z rozsudku ŠTS PK súd zistil, že žalobca ako poškodený zastúpený O. L. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ministerstvo už neeviduje žiadnu pohľadávku voči spoločnosti K. L., E. z poskytnutého NFP, keďže všetky záväzky v tomto smere boli dodatočne uhradené formou splátok realizovaných z účtu K. L., E.. Tento skutkový stav nebol medzi stranami sporný.

17. Sporné bolo medzi stranami, či je nárok žalobcu premlčaný ako aj samotná výška škody, keďže žalovaný spochybňoval výšku škody, ktorú si žalobca uplatnil podaným návrhom.

18. Súd posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodnoprávny podľa § 269 ods. 2 OBZ, keďže žalobca ako subjekt verejného práva so žalovaným ako podnikateľom konajúcim v rámci svojej podnikateľskej činnosti uzatvorili zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku podľa § 269 ods. 2 OBZ.

19. Zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami má povahu súkromnoprávnej zmluvy s prvkami verejnoprávnymi, keďže uzatvorenie zmluvy na poskytnutie finančných príspevkov predpokladá zákon o rozpočtových pravidlách a zmluva odkazuje na predpisy verejného práva. Zmluva vzhľadom na dojednanie medzi sporovými stranami je zmluvou obchodnoprávnou, keďže si strany dojednali predmet svojich záväzkov dostatočne určito a na aplikácii Obchodného zákonníka sa písomne dohodli. Vzhľadom na odkaz na predpisy verejného práva a záväzok žalovaného tieto rešpektovať má zmluva aj povahu verejnoprávnou. V prípade nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 OBZ platí, že obsah vzniknutého vzťahu sa riadi jednak zmluvou a jednak Obchodným zákonníkom ako zákonom špeciálnym a v tomto prípade aj predpismi verejného práva upravujúcimi režim nakladania so štátnymi finančnými prostriedkami. (rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/41/2019 zo dňa 05.03.2020).

20. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na vrátenie NFP vo výške 146 201,98 eura podľa čl. 10 ods. 1 písm. c) v spojení s ods. 6 VZP. Žalovaná suma pozostáva zo sumy 40 532,80 eura, ktorú žalovaný riadne zúčtoval, teda deklaroval použitie poskytnutých finančných prostriedkov a ich použitie žalovaný uznal, zo sumy 38 544,47 eura a zo sumy 67 124,71 eura, ktoré predstavujú platby, uhradené žalovanému žalobcom formou refundácie (teda žalovaný najskôr použil svoje finančné prostriedky, ktorých použitie mu po kontrole žalobca preplatil). Žalobca tvrdil, že až rozhodnutím ŠTS PK mal za preukázané, že finančné prostriedky, ktoré dovtedy žalobca považoval za vyplatené žalovanému v súlade so zmluvou o NFP a zákonom, boli vlastne žalovanému vyplatené neoprávnene.

21. Súd posúdil nárok žalobcu na vrátenie NFP ako škodu, ktorá žalobcovi vznikla porušením zmluvy o NFP, konkrétne čl. 14 ods. 1 písm. c) a j) VZP, čím zároveň porušil § 31 ods. 1 písm. a), j) a n) zákona č. 523/2024 Z. z.. Škoda je majetková ujma, ktorá vznikla v dôsledku porušenia zmluvnej alebo zákonnej povinnosti, zahŕňa v sebe skutočnú škodu ako aj ušlý zisk. V danom prípade žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky celkovo vo výške 146 201,98 eura, ktoré boli žalovanému vyplatené podľa záverov trestného rozsudku neoprávnene, a preto žiadal ich vrátenie.

22. Keďže žalovaný namietal, že žalobcov nárok je premlčaný, súd je povinný primárne sa vysporiadať s touto námietkou.

23. Žalobca tvrdil, že v čase začatia trestného stíhania, resp. až do skončenia trestného konania, nemal preukázanú vedomosť o tom, že žalovaný sa svojím konaním dopustil trestného činu, a teda že svojím konaním porušoval ust. zmluvy o NFP. Zdôraznil, že žalovaný sa dopustil trestného činu subvenčného podvodu, podstata ktoré spočíva v tom, že žalobcu uviedol svojím konaním do omylu za účelom získania finančných prostriedkov. Teda žalobca nemal vedomosť o konaní žalovaného v rozpore so zmluvou o NFP, túto získal až po tom, čo mu bol doručený odsudzujúci trestný rozsudok. Z uvedeného vyplýva, že až rozhodnutím ŠTS PK mal žalobca preukázané, že finančné prostriedky, ktoré dovtedy žalobca považoval za vyplatené žalovanému v súlade so zmluvou a zákonom, boli vlastne vyplatené neoprávnene. Na základe týchto skutočností zaevidoval žalobca nezrovnalosť, na základe čoho zaslal žalovanému oznámenie o vzniku nezrovnalosti a žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 21.05.2024 na sumu 146 201,98 eura.

24. V prvom rade sa súd zaoberal tým, kedy žalobcovi začala plynúť premlčacia doba. Keďže súd posúdil žalovaný nárok ako škodu, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku porušenia zmluvných a zákonných povinností, súd na prejednávanej vec aplikoval § 393 v spojení s § 397, § 398 OBZ (pretože porušením povinnosti vznikol žalobcovi nárok na náhradu škody, pre ktorý je osobitná úprava premlčania). V zmysle § 397 je subjektívna doba štvorročná a podľa § 398 je objektívna doba desaťročná. Subjektívna doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený dozvedel o škode, alebo sa o nej dozvedieť mohol, a o tom, kto je povinný škodu nahradiť. Uvedená vedomosť sa viaže na existenciu oboch skutočností, t. j. škody a škodcu, s tým, že škoda nemusí byť identifikovaná presným rozsahom a výškou, ale znalosť poškodeného musí postačovať pre možnosť uplatnenia si nároku na súde. Sprísnenie režimu voči Občianskemu zákonníku badáme v použití termínu „mohol sa dozvedieť“, čo možno považovať za určité sťaženie postavenia poškodeného. Objektívna premlčacia doba je zakotvená ako inštitút zabezpečujúci právnu istotu účastníkov záväzkových vzťahov a jej márnym uplynutím sa premlčuje právo aj v prípade, že ku škode v tej dobe vôbec nedošlo (hoci je to málo pravdepodobné, môže nastať situácia, že ku škode vyvolanej porušením povinnosti dôjde až po uplynutí viac ako desať rokov od momentu skutočného porušenia povinnosti). Pokiaľ vznikne povinnosť nahradiť škodu pri porušení inej ako záväzkovej povinnosti, počíta sa plynutie objektívnej doby od vzniku skutočnosti, ktorá takúto povinnosť spôsobila (zmarenie účelu zmluvy, nemožnosť plnenia).

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo/13/2017 zo dňa 20.02.2029, podľa ktoré v prípade prebiehajúceho trestného konania sa poškodený nedozvie o okolnostiach rozhodných pre plynutie premlčacej doby až po právoplatnosti trestného rozsudku, ale okamihom, keď sa tieto okolnosti skutočne dozvie. Aj keď až právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní je rozhodnuté o vine obžalovaného, neplatí automaticky, že až týmto dátumom sa poškodený dozvedá o tom, kto za škodu zodpovedá. Dátum právoplatnosti rozhodnutia je závislý od procesných okolností, ktoré nastali v priebehu konania a s vedomosťou poškodeného o škode a škodcovi priamo nesúvisí. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, keď dostal informáciu na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Poškodený sa totiž dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o tých skutkových okolnostiach na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Nemusí však ísť o nespochybniteľnú istotu o takom zodpovedajúcom subjekte.

26. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca už v prípravnom konaní žiadal nahradiť škodu vo výške 483 559,18 eura. Túto skutočnosť žalobca potvrdil na pojednávaní. Dňa 03.05.2018 podpísal žalovaný s Úradom vládneho auditu dohodu o splátkach na sumu 337 397,20 eura, ktorú žalovaný splatil v celom rozsahu. Z trestného rozsudku vyplýva, že žalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2023 (č. I. 75) uviedol, že už neeviduje voči žalovanému žiadnu pohľadávku.

27. Keďže žalobca vedel v rámci prípravného konania vyčíslieť škodu, ktorú žiadal nahradiť, t. j. sumu 483 559,18 eura podľa názoru súdu musel disponovať takými informáciami, aby si vedel urobiť úsudok o tom, kto za škodu zodpovedá ako aj o výške spôsobenej škody (keďže sumu 483 559,18 eura pozostáva aj so žalovanej sumy 146 201,98 eura) a ohľadne čiastky 337 397,20 eura bola uzatvorená dohoda o splátkach žalovaným už v roku 2018 (teda s osobou, ktorá za škodu zodpovedá). Obžaloba bola vypracovaná 01.04.2020, to znamená, že prípravné konanie prebehlo ešte pred týmto dátumom a žalobca musel disponovať takými informáciami z ktorých si mohol urobiť úsudok o výške škody (bez takéhoto úsudku by si škodu vo výške 483 559,18 eura nemohol v adhéznom konaní uplatniť) a o osobe, ktorá za škodu zodpovedá. Teda žalobcovi musela začať plynúť subjektívna premlčacia doba ešte pred dňom vyhotovenia obžaloby. S ohľadom však na obmedzený rozsah predložených listinných dôkazov súd nevie stanoviť bližší dátum (keď žalovaný napr. nepreukázal kedy bola obžaloba žalovanému doručená, ani súd nemal k dispozícii celé znenie obžaloby).

28. Vzhľadom na to, že si žalobca náhradu škody uplatnil v adhéznom konaní, súd skúmal, či mu podľa § 402 OBZ neprestala plynúť premlčacia doba.

29. V nadväznosti na to je potrebné poukázať aj na § 405 ods. 1 OBZ, pretože ak aj bolo právo podľa § 402 OBZ uplatnené v adhéznom konaní, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej platí, že premlčacia doba neprestala plynúť. Keďže žalobca aj napriek tomu, že v adhéznom konaní žiadal o vrátenie celej sumy, t. j. aj o vrátenie sumy 146 201,98 eura, ale na svojom nároku netrval, nebolo v rámci trestného rozsudku rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť spôsobenú škodu, ani

poškodený (žalobca) nebol odkázaný s nárokom na civilné sporové konania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že o nároku žalobcu na náhradu škody nebolo rozhodnuté vo veci samej, a preto podľa § 405 ods. 1 OBZ platí, že premlčacia doba žalobcovi neprestala plynúť.

30. Keďže z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobcovi začala plynúť subjektívna 4 ročná premlčacia doba pred 01.04.2020 (pretože k uplatneniu nároku na náhradu škody v prípravnom konaní došlo pred vyhotovením obžaloby), to znamená, že mu najneskôr 01.04.2024 musela táto subjektívna premlčacia doba uplynúť, pričom ako bolo vyššie uvedené, premlčacia doba počas vedenia trestného konania nespočívala.

31. Ďalej podľa názoru súdu žalobcovi uplynula aj objektívna 10 ročná premlčacia doba podľa § 398 OBZ, pretože k porušeniu povinnosti na základe ktorej došlo k vzniku škody muselo dôjsť ešte v rokoch 2010 – 2012, pretože z trestného rozsudku (č. l. 63 rub, 64) vyplýva, že dňa 10.12.2020 bola doručená žiadosť číslo 2 o zúčtovaciu platbu na základe, ktorej boli nepravdivo deklarované výdavky, pričom žalobca akceptoval výdavky vo výške 40 532,80 eura, ďalej dňa 15.03.2011 bola doručená žiadosť číslo 3 o priebežnú platbu deklarovanú nepravdivými dokladmi na základe čoho bola poukázaná časť nenávratného finančného prostriedku žalovanému vo výške 38 544,47 eura. Dňa 07.09.2012 bola doručená žiadosť číslo 5 o priebežnú platbu, ktorá bola deklarovaná nepravdivými dokladmi a v dôsledku čoho bola žalovanému poukázaná časť nenávratného finančného prostriedku vo výške 67 124,71 eura. K porušeniu povinnosti došlo dňom podania týchto žiadostí, pretože podaním žiadostí žalovaný deklaroval vynaloženie výdavkov v rozpore s čl. 14 ods. 1 písm. c), j) zmluvy o NFP. Posledná žiadosť bola podaná dňa 07.09.2012, a preto súd považuje tento deň, za deň kedy došlo k začatiu plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 398 OBZ a k jej uplynutiu došlo dňa 07.09.2022.

32. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že námietka premlčania žalovaného bola uplatnená dôvodne, pretože žaloba doručená súdu dňa 06.02.2025 bola podaná po uplynutí objektívnej premlčacej doby podľa § 398 OBZ, a preto súd žalobu zamietol.

33. Na záver súd uvádza, že podľa jeho názoru v danej veci nie možné považovať dohodu o splátkach zo dňa 03. mája 2018 na základe ktorej bola uhradená časť škody vo výške 337 397,20 eura za uznanie zvyšku dlhu podľa § 407 ods. 3 OBZ, na ktorý žalobca v návrhu na začatie konania odkazuje pretože z tejto dohody nie je možné usudzovať to že žalovaný uznal aj zvyšok záväzku, keďže rozsah spôsobenej škody vo výške 146 201,98 eura považuje žalovaný za sporný a ani takéto uznanie nemožno usudzovať z obsahu dohody o splátkach.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v konaní úspešný súd mu proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku , ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).